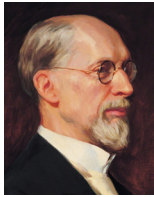

Israēla nometnes pieredzes

1. pieredze

Elders Džordžs A. Smits (1817–1875) no Divpadsmit apustuļu kvoruma atcerējās dažus apstākļus, ar kuriem Israēla nometne saskārās sava ceļojuma laikā:

Pravietis Džozefs pilnībā izjuta visa ceļojuma nogurumu. Papildus rūpēm par nometnes apgādāšanu un tās vadīšanu viņš lielāko daļu laika gāja kājām, un viņam radās tulznas, viņa pēdas asiņoja un sāpēja, kas bija dabisks rezultāts, gada karstajā laikā noejot no 25

līdz 40 jūdžēm dienā. Bet visa ceļojuma laikā viņš nekad nekurnēja vai nesūdzējās, kamēr lielākā daļa vīriešu nometnē viņam sūdzējās par sāpošiem kāju pirkstiem, tulznainām pēdām, gariem braucieniem, trūcīgiem pārtikas krājumiem, sliktu maizes kvalitāti, sliktu [kukurūzas maizi], [bojātu] sviestu, stipru medu, tārpainu speķi un sieru u. c. . . . Tomēr mēs bijām Ciānas nometne, un daudzi no mums nelūdza, bija neapdomīgi, bezrūpīgi, neuzmanīgi, uzvedās mulķīgi vai velnišķīgi, un tomēr mēs to nezinājām. Džozefam bija mūs jāpacieš un jāaudzina kā bērnus. Tomēr nometnē bija daudz tādu, kuri nekad nekurnēja un vienmēr bija gatavi un ar mieru darīt to, ko vēlējās mūsu vadītājs. (Džordžs A. Smits grāmatā *Baznīcas prezidentu mācības: Džozefs Smits* [2010], 287.–288. lpp.)

- Kādēļ, tavuprāt, nometnes dalībnieki tik atšķirīgi reaģēja uz tiem pašiem apstākļiem?
- Kas mums var palīdzēt saglabāt pozitīvu attieksmi, ja mēs piedzīvojam grūtības, mēģinot sekot Glābējam?

2. pieredze

Izlasi Mācības un Derību 103:20 un tālāk sniegto Augstākā prezidija prezidenta Hibera Č. Kimbala (1801–1868) izteikumu:

Neskatoties uz to, ka mūsu ienaidnieki nepārtraukti izteica savus varmācīgos draudus, mēs nebaidījāmies, mēs arī nešaubījāmies, vai turpināt ceļojumu, jo Dievs bija ar mums un Viņa eņģeļi gāja

mūsu priekšgalā, un mūsu mazās grupas ticība bija nelokāma. Mēs zinām, ka eņģeļi bija mūsu pavadoņi, jo mēs tos redzējām. (Hibers Č. Kimbals grāmatā *Baznīcas prezidentu mācības: Džozefs Smits* [2010], 288.–289. lpp.)

- Kā, tavuprāt, šī svētība būtu tevi ietekmējusi, ja tu piederētu pie Israēla nometnes?
- Kā Tas Kungs mūsdienās palīdz Saviem sekotājiem paveikt sarežģītas lietas?

3. pieredze

Kad Israēla nometne bija tikai vienas dienas gājiena attālumā no Džeksonas apgabala, viņiem tuvojās pieci vīri ar ieročiem. Vīri lielījās, ka vairāk nekā trīs simti citu ir ceļā, lai uzbruktu nometnei. Kamēr nometnes locekļi pārrunāja, ko darīt, pravietis Džozefs Smits teica: „Mierīgi gaidiet un skatiet Dieva doto glābšanu.”

Pēc divdesmit minūtēm nometnē plosījās spēcīgas lietusgāzes. Vētra izraisīja būtisku tuvējās upes ūdens līmeņa celšanos, neļaujot ienaidniekiem šķērsot to un uzbrukt. Daudzi Israēla nometnes locekļi atrada pajumti netālu esošā nelielā baznīcā. Pēc brīža baznīcā ienāca lietū izmirkušais Džozefs Smits un iesaucās: „Dievs ir šajā vētrā!”

Nākamajā rītā pēc vētras nometnes dalībnieki redzēja, ka viņu teltis un krājumi ir izmirkuši un izmētāti, taču neviens viņiem nebija uzbrucis (citēts un apkopots no *Svētie: Stāsts par Jēzus Kristus Baznīcu pēdējās dienās*, 1. sēj., *Patiesības karogs, 1815–1846* [2018], 203.–204. lpp.).

- Ja tu būtu bijis Israēla nometnes dalībnieks, kā šī pieredze varētu ietekmēt tavas jūtas pret pravieti Džozefu Smitu?
- Ko šī pieredze var tev mācīt par Dievu savas dzīves grūtajos brīžos?